

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

26 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Andrei Harghel,

Judecători

Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, în cauza penală în privința inculpatului

*Rotari Anatoli Piotr, născut la
30 martie 1987, originar și locuitor al mun. Chișinău, str.
Doina, 104/2 ap.62, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale,*

*în instanța de fond:
în instanța de apel:
în instanța de recurs:*

*Termenul de examinare a cauzei
05 mai 2012 – 28 ianuarie 2013,
25 februarie – 20 martie 2013,
28 mai – 26 iunie 2013.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 28 ianuarie 2013, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpatul Rotari Anatoli a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 5 ani.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 06 martie 2012, ora 23.50, aflându-se pe bd. Moscova 3, mun. Chișinău, în adiacentul CC „Tașkent”, încălcând grosolan ordinea publică și acționând cu o obrăznicie deosebită, inculpatul Rotari Anatoli a inițiat un conflict cu cet. Zaițev S., în cadrul căruia i-a aplicat ultimului două lovituri cu un obiect tăietor-înțepător în regiunea hemitoracelui stîng, cauzîndu-i vătămare corporală ușoară.

În ședința de judecată inculpatul a solicitat ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364/1 Cod de procedură penală, pe motiv că recunoaște integral vina de cele incriminate, această poziție fiind susținută de avocat și procuror.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, ca huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea sau cu încetarea aplicării armei sau a altor obiecte prin vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Instanța a reținut că circumstanțe agravante, conform art. 77 Cod penal, de către învinuire nu au fost constatate.

Ca circumstanțe atenuante, conform art. 76 Cod penal, s-au constatat – recunoașterea vinei, căința sinceră, faptul că conflictul a fost inițiat ca rezultat al comportamentului neadecvat al părții vătămate.

La numirea pedepsei instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, concluzionând că corectarea inculpatului poate avea loc fără izolarea lui de societate, dar cu acordarea unui termen maxim, prevăzut de art. 90 Cod penal.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că instanța de fond incorect i-a aplicat inculpatului o pedeapsă condiționată, deoarece el, prin infracțiunea comisă, a pus în pericol viața și sănătatea cetățenilor, utilizând în acest sens un cuțit mic, anterior a fost condamnat, se află la evidența medicului narcologic. Știind că se află în custodia legii acesta oricum a săvârșit alte infracțiuni. Deci, este o persoană care fiind la libertate, nu poate fi supusă corectării.

Pedeapsa aplicată nu va restabili echitatea socială și nu va asigura corijarea inculpatului, iar pedeapsa de 3 ani închisoare va restabili echitatea socială și va preveni comiterea de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, măsura de pedeapsă aplicată inculpatului fiind echitabilă și în corespundere cu prevederile art. 75 Cod penal, art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală.

În raport cu criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, respectiv – gradul de pericol social al faptei săvârșite de inculpat, care se atribuie la categoria celor grave, modul cum a fost comisă fapta prejudiciabilă cu folosirea obiectului tăietor-înțepător și sub provocarea comportamentului ilicit al părții vătămate, ultimul atacând inculpatul și cauzându-i vătămări corporale neînsemnate în regiunea vitală – capul, datele și elementele ce caracterizează

persoana inculpatului, lipsa circumstanțelor agravante, pedeapsa este corect individualizată, neexistând circumstanțe și temeuri pentru excluderea prevederilor art. 90 Cod penal.

Afirmația că inculpatul se află la evidența medicului narcolog, contravine celor reținute de către organul de urmărire penală. În raportul privind consemnarea rezultatelor urmăririi penale și în rechizitoriu asemenea mențiuni nu se conțin. Acuzatorul de stat nu a prezentat probe într-u susținerea acestei afirmații, în materialele dosarului lipsind dovezi în acest sens.

Cît privește condamnarea anterioară, la momentul comiterii noii fapte infracționale antecedentele penale erau stinse și ele nu pot fi reținute ca generatoare de consecințe de drept nefavorabile pentru inculpat.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a indicat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blîndă, că instanțele de fond și de apel nu au luat în considerare că, prin infracțiunea comisă, inculpatul a pus în pericol viața și sănătatea cetățenilor, utilizînd în acest sens un cuțit.

Cu o asemenea pedeapsă inculpatul nu va conștientiza fapta social-periculoasă comisă, care este o infracțiune gravă, contra securității publice și ordinii publice.

Totodată, instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul se află la evidența medicului narcologic, anterior a fost condamnat, nu s-a corijat, careva concluzii nu a făcut și din nou a comis o faptă prejudiciabilă.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rînd, conform art. 424 alin. (2), 429 alin. (1), 430 alin. (5), 434 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să fie motivată, să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Instanța de recurs, se pronunță doar în limitele motivelor invocate în recurs.

Sub acest aspect se reține că, în recursul său ordinar procurorul a invocat în drept temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel (*pct. 5 din prezenta decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apelul procurorului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, omițîndu-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

Rezultă, că recursul de pe rol, în această parte, nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al procurorului cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar agrava situația inculpatului și care ar justifica acest recurs.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că, în rechizitoriu este indicat că: „conform art. 77 Cod penal, în acțiunile bănuțului circumstanțe agravante nu sunt prezente” (f.d. 150), iar împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a estimat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, în acest sens se reține că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care, nefiind temeii de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură, nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că acestea conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, în cauza penală în privința inculpatului Rotari Anatoli Piotr, deoarece nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 03 iulie 2013.

Președinte

Andrei Harghel

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc

